

21 OCTOMBRIE:

**PRĂZNUIREA SFINȚILOR PREOȚI MĂRTURISITORI:
IOAN DIN GALEȘ ȘI MOISE MĂCINIC DIN SIBIEL;
SFINȚILOR CUV. MĂRTURISITORI: VISARION ȘI SOFRONIE, SF. MUCENIC OPREA**

Preoți cu chemare sfântă, Moise și Ioane, ca niște ostași adevărați ai lui Hristos Dumnezeu, cu putere ați propovăduit dreapta credință și mărturisitori ai Ortodoxiei v-ați făcut pentru poporul cel credincios. Drept aceea, moarte mucenicească primind, rugați pe Hristos Dumnezeu, să dăruiască Bisericii Sale pace și unire, iar sufletelor noastre mare milă.

(*Troparul la Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel*)

Luptătorilor pentru Ortodoxie, ca niște îngerești trâmbițe ați înviorat în suflete îndrăznirea mărturisirii drepte credințe, și ca niște înțelepți propovăduitori, pe popor l-ați hrănit cu dreaptă și luminată învățătură. Mari au fost ostenele lucrării voastre Sfinte Cuvioase Visarion din Serai, Sfinte Cuvioase Sofronie de la Cioara și Sfinte Mucenice Oprea din Săliște; mare și osârdia propovăduirii; mare a fost și rodul luptei voastre drepte, pururea pomeniților ostași ai lui Hristos.

(*Troparul Sf. Mărturisitori Visarion și Sofronie și al Mucenicului Oprea*)

Sfântul Preot Mărturisitor Moise Măcinic din Sibiel

Printre marii apărători ai drepte credințe a românilor din Transilvania în veacul al XVIII-lea, la loc de cinste trebuie așezat și preotul Moise Măcinic din Sibiel, sat așezat în „Mărginimea” Sibiului. Câteva știri despre viața sa desprindem dintr-o declarație pe care a dat-o el însuși în fața unei comisii de anchetă la Viena în zilele de 14 și 15 aprilie 1752. Între altele, el declara că toți credincioșii din Sibiel l-au rugat, în urmă cu vreo 6 ani, să plece la București spre a fi hirotonit preot, ceea ce s-a și făcut, prin punerea mâinilor mitropolitului Ungrovlahiei Neofit Cretanul. La scurt timp după hirotonie, episcopul rutean uniat Manuil Olszavski din Muncaci, trimis de autorități să cerceteze starea de spirit a credincioșilor ortodocși din Transilvania, constata că printre cei care se împotriveau cu mai multă tărie uniției se numără și „popa Măcinic din Sibiel”.

Se pare că în urma acestei acțiuni a fost arestat, după cum declara el însuși la ancheta de care pomeneam: „Apoi m-am întors acasă în Sibiu și am pățimit acolo 17 luni, până când, în cele din urmă, am fost eliberat din temniță, cu condiția să mă las de slujba preoțească și să mă hrănesc din munca brațelor ca un simplu țaran, până se va ivi vreun episcop să-mi dea poruncă ce am de făcut mai departe. Mulțumindu-mă cu aceasta, m-am întors acasă,

nu am mai făcut nici o slujbă preoțească, ci am trăit în liniște, ca un țaran, până când a venit în satul nostru domnul vicar Petru Aron (uniat de la Blaj, n.n.), care m-a chemat înaintea lui și a poftit să-i fac un nou jurământ preoțesc. Cum însă eu nu am voit să mai fac alt jurământ, afară de acela pe care îl făcusem la București, a sosit poruncă la sat să mă dea iarăși prins”.

Din această pricină și-a lăsat familia și a fugit în Banat, la Becicherec, unde se găsea un alt mare apărător al ortodoxiei, oierul Oprea Miclăuș din Săliștea Sibiului. Acolo, spunea el, „am trăit și m-am hrănit cu lucrul mâinilor mele”.

La 10 decembrie 1750 „popa Măcinic” se număra printre cei șase semnatori ai unui lung și emoționant memoriu adresat mitropolitului sârb Pavel Nenadovici de la Carloviț, în care îi relatau toate suferințele pe care le îndurau credincioșii ortodocși din Transilvania. În anul 1752, cu două săptămâni înainte de Paști, au sosit în Becicherec, preoții Ioan din Poiana Sibiului și Ioan din Galeș, împreună „cu mai mulți români”, aducând un memoriu al credincioșilor din părțile Făgărașului, Sibiului, Sebeșului și Orăștiei, pe care Oprea Miclăuș și Moise Măcinic urmau să-l prezinte împărațesei